

**VIRO ADMODUM
NOBILI,**

INSIGNITE SAPIENTI, IURISCONSULTISSIMO,
Æquique Servantissimo,

ILLUSTRISSIMO DOMINO,

D. P E T R O

RODRIGUEZ CAMPOMANES,

PRÆCLARISSIMI ORDINIS, POTENTISSIMI
Hispaniarum Regis Caroli Tertii venerando colen-
doque nomine distincti & fundati, uni ex Equitibus
pensione gaudentibus, Academiae Regiae, Hispanicae
Linguae amplificandae, à sordibus liberandae, & factae
tectae conservandae institutae, dignissimo Socio, alte-
rius item Historiae curandae gratia stabilitae, modera-
tori & temperatori providissimo, praelaudato gene-
rosissimo Regi nostro à Consiliis, Summi Castellae
Senatus primo, Camarae soli, ut nostrates loqui
amant, Fiscali integerrimo, Scriptori publico doctissi-
mo, Regii Iuris acerrimo vindici, Patriaeque Boni
publici assertori fidelissimo, Patrono suo plurimi
faciendo, K. T. A. hoc Graecanae Linguae
specimen lubentissime

D.O.C.

Martinus Hinojosa.

INGRATI animi merito quivis nos
insimulare posset, Vir ornatissime,
nisi novos hos Græcæ Linguæ fruc-
tus, quos TE veluti obstetricis mu-
nus explente Salmantina Academia,
(quæ effœta iam, continuaque fertilitate lassata &
exhausta quibusdam videbatur) parit, non secus ac
primitias quasdam, feracissimi Tuis laboribus quon-
dam futuri agri, TIBI ipsi grati, beneficiique me-
mores offerremus. Desertæ disciplinæ, & iam pri-
dem relictæ pleræque iacebant: Græcas præsertim
Literas contemptas atque spretas lamentabamur:
Cum earum omnium patrocinium nec opinatum
à TE esse susceptum, literatus quisque miratus,
atque gavisu s est; quarum has, quippe qua-
rum in Studio non mediocrem olim operam cu-
ramque consumpseras, tam vehementissima, men-
tis, ingenii, viriumque contentione promovisti, ut,
quæ non multis ab hinc annis per paucos iuvenes
Græcæ Linguæ studiosos alebat, Salmantica, eos
que despectos, abiectos, & tantum non Sibilis ex-
plosos, plures honorificentissime in præsentia nu-
triat, & educet: quodque miraculi instar, Doctores
nonnulli severiorum scientiarum, in hisce, ut puta-
bantur nugis, revera totius eruditionis fundamen-
tis, atque initiis, nostros fieri Condiscipulos non fue-
rint dedignati. *Quid faciant alii? curant cum talia docti.*

Iucundissima hinc spes nos oblectat, fore,
ut celeberrima Academia hæc, imo & Hispania

cuncta , quæ , honestissimis Senatoribus , TE imput-
fore , adhortantibus atque iubentibus , modo græ-
cissat , intra breve tempus , summo nostratum
commodo atticisset , sic que præstantiores , nobilio-
res que literæ è Græcia repetitæ , in patriam que
nostram reduces , prisca heroum nostrorum in
omni scientiarum genere beatissima tempora re-
dire faciant. Vides iam , Illustrissime Vir , ludum
hunc nostrum literarium , quem tot , tantis que
beneficiis ornasti , ut stipendiis Præceptor , honore,
immunitatibus que , tam hic , quam Collegæ eius
Eruditissimi Humaniorum literarum Doctores , nos-
tri que maecti virtute adolescentes fuerint cumu-
lati , tenuia licet , munera hæc nomini TUO inf-
scribere , ut sperandum sit , brevi fore , ut ex eo
monumenta literarum prodeant , quæ idem immor-
talitati consecratum , per omnes terrarum partes
differant. Græca quamvis hæc , quæ offerimus , sint,
Græcanici , qui exhibeant , non despicias , sat scio,
Danaos hæc dona ferentes : hoc enim ipso , quod
talia sunt , penes TE quidem , ut Græcæ erudi-
tionis amans es , aliquo erunt in pretio. IPSE
enim , qui nullam partem bonarum literarum TI-
BI reliquisti intactam , de que rebus Historicis,
Geographia , Iure Civili (satius loquar , si de dis-
ciplinis fere cunctis , in Studiorum ratione multi-
plici , pro Academiarum varietate , dixero) æterna
opera edidisti , ita in Græca præsertim literatura ado-
lescentiam exercuisti TUAM , Eo que successu , ut
dif-

difficillimum & perobscurum Hannonis Carthagi-
niensis, seu cuiuscumque alterius ille sit, τὸν
περίπλοον, magno cum Doctorum hominum ap-
plausu dares è Greco fonte in Hispanicam linguam
conversum, illustratum, illuminatum.

Hæc, alia que innumera, in Publica, pri-
vatorum que commoda, merita TUA, iure suo
à singulis efflagitare videbantur, ut TE laudibus
ad astra tollerent, à Civitate præcipue literaria,
cuius emolumentis tam sedulo invigilas, maxime
autem omnium à Iunioribus eius Civibus, qui
Salmanticæ bonis literis operamus, Græcis que has
inter, quibus iuvandis natus, à natura factus &
comparatus es. Quæ cum ita se habeant, me que
his nominibus de TE filere non patiantur, pluri-
ma item alia probum, benevolum, prudentissimum,
humanum, liberalem, comem, & Sapientissimum
rumificare compellunt; Exequerer que absdubio,
nisi aperte mihi constaret, diligentissime semper
TE cavere, ne assentationibus aures patefacias, nec
adulari TE sinas. Verum quomodo sine piaculo
id cōmittam, ut TIBI, PETRE benevolentissime,
gratias non habeam, agam que, quando referre
nullam possum, pro tam egregiis & luculentis bene-
factis, apud consanguineos, affines, necessarios
que meos à TE benigne collocatis? quos ampli-
tudine, dignitate, honoribus, splendore que
locupletasti, quique magni TIBI semper fuerunt,
sunt que etiam nunc. Quapropter puderet, si

non totum hoc, qualecumque sit, tot nominibus debitum munusculum persolverem.

De quo : ut aliquid dicamus, nolimus illud Scholastica Veste indutum, TIBI, Vir literatissime, sisti : non quod indecora videretur, sed quoniam nobis aliena credebatur : Scholam enim non odimus, sed amamus, non negligimus, sed reveremur ; Musæ tamen nostræ alium cultum, ornatum alium sibi deposcunt, tēdebat que, ea, quæ gravitati Lombardi, Ulpiani severitati, Gratiani que religioni peculiaris sunt, cum Homeri & Luciani festivitate consociare : Ita que hunc maluimus, Socratem, Xenofontem, Platonem, Ciceronem que in dialogis, multis licet his inferiores, pro virili parte imitari, cum hic, tum in ipsa disceptatione, quam Scholæ, ut aiunt *Theorematis*, & formæ, quæ *Syllogistica* audit, adherere. Secus, metuendum erat, ne procedente tempore, de lana Caprina, hoc est, rebus nihili, institueremus disputationes, ut de *Casuum* numero, *Temporum* & *Modorum* vi, de *Futuris in Rus*, similisque fuffuris aliis, magno conatu magnas nugas agentes : quod tamen absque Scholæ offensione dictum existimari volumus, cui sine olei operæ que iactura tam disertæ esse licet. TU, Vir humanissime, vale, Academiam que hanc deamare, literatis præsidio esse, Græcam, universam que eruditionem tueri & propagare, id, quod hucusque ante hac fecisti, perge.

DE LINGUA GRÆCA

DIALOGUS.

Interloquuntur Hellenizon, Spudæus, & Therapon.

HE. Heus puer, Therapon: si crepuerit ostium, vide, quis pulset: & si amicorum quispiam est, qui me conventum velit, statim aperi; sin ex odiosicis, & incommodisticis illis, quos odisse me nosti, domi non esse dicito. *Ther.* Dictum factum: foris crepitum sentio, atque, ni fallor, Spudæus, te quærit. *Hell.* Si est, admitte illico: huic nunquam aditum ad me deneges, Iuvenis enim est ingenio admodum liberali, cuique nomen studiosi conveniat: præterea ejus mihi amicissimi patruī, atque affinium gratia, omnia facere teneor: adde, quod nunc desideratus adest. *Spud.* Salve Hellenizon. *Hell.* Et tu salve multum, Spudæe. Ita optato advenis, ut cum per mihi gratum sit semper, quod me quotidie invisas, opportunior nunquam visus fuerit adventus. Paululum si cessasses, puerum ad te mississem, verbis, qui meis evocaret. *Sp.* Quid est, quod tibi efficere valeam? *Hell.* Id breviter eloquar. Scis, cordi admodum esse potentissimo Regi nostro, summis itidem ejus Administris, atque intimis Consiliariis, liberalium artium, & optimarum disciplinarum studia. *Sp.* Quis hoc ignoret, Ippis, & Tonsoribus notum? Nam, ut cum Aristophane nostro loquamur.....,

Καί τοι λόγος γ' Ἦν, νῆ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς
 Ἐπὶ τοῖσι κουρέιοισι τῶν καθημένων.

He Eugepe ! *Thalen* talento non emam Milesium : dignus enim es , qui Plautino more lauderis. Ut gaudeo ! Quod Ciceronis exemplo Græca cum Latinis coniungis. Sed ut ad rem redeamus , τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν , plerique omnes in deliciis habent. *Sp.* Merito quidem suo , quandoquidem , ut milites ex te audivi , è Græcia in Latium omnes disciplinæ fluxerunt : Gallis item , Anglis , Batavis , Germanis , Italis : verbo , tantum non universæ Europæ : Ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία haud ita pridem solide sapere concessit. Quid ni igitur tantum bonum Hispaniæ largiatur ? *He.* Largita est iam diu : fuere etenim apud prius sæculum etiam Hispanis sui sapientes , nec in præsentis defunt: Ex Theologis ὁ πάνυ. *Spud.* Quisnam iste est ? *He.* Benedictus Arias Montanus , cui primas ego inter Theologos nostrates do : doctissimi item fuere , omnium aliorum antiquissimus , Toftatus , Canus , Cantapetrensis , Maldonatus , alii. Ex vestratibus autem , Legum peritis inquam , maximi à cunctis fit popularis tuus Antonius Augustinus : nec meus negligendus , eruditus Ramos del Manzano. *Sp.* Quem tu eruditum mihi nominas ? *Hispanum* ne illum , qui immanes *Commentarios* ad Legem Juliam , & Papiam conscripsit ? Ita emunctæ naris homo Janus Vincentius Gravina sensit. *He.* Sic profecto legimus in posterioribus Lipsiensi , & Venetis Originum Juris Civilis (Lib. III. Cap. XLI.) editionibus. Verum in Lipsiensi prima , quam vidit auctor , probavit , *Eruditus* Ramos del Manzano appellatur , *Commentarii* ejus *latissimi* : post præclarissimi Scriptoris obitum , celeberrimi conterranei laudes ex illius operibus auso temerario fuerunt à Sycophanta editore expunctæ. *Sp.* Facinus indignum ! *Hell.* multo indigniora ab exteris contra nos perpetrata ipse vidi , *Spudæ* : tamen vix nobis temperabimus ab eos solos exosculandi pruritu. *Sp.* Reliquos præcellentes viros , si qui supersunt , narra. *Hell.* Æquævos medicos omnes supereminet Franciscus Vallesius , qui etiam ab extrariis , eisque doctioribus Æsculapii liberis , elogiis celebratur. *Sp.* Quid de Philologis ? habemus ne alicujus pretii ullos ? *He.* Quantivis sexcentos : ipse referam , tu tene : in primis Antonium Nebrissensem. *Sp.* Hominem hercle pueris timendum. *He.*

Imo virorum maximorum terrorem. Franciscum Sanctium Brocensem, quo solo decessore triumpho. *Sp.* Hunc iam pridem noram. *He.* Johannem Ludovicum Vives, Valentinum. *Sp.* Istum quis nesciat? *Hell.* Ejusdem itidem patriæ, atque Ordinis Petrum Johannem Nunnesium. *Sp.* Teneo. *Hell.* Alios confertim tibi ob oculos ponam; neque enim nunc est singulos pro meritis laudandi locus: Pintianum, Cerdam, Chaconium, Sepulvedam, Vergaram, Matamoros, Aprilem, Correas, Emmanuelem Martinum Decanum Alorensem, Aialam, & qui nuper mortuus est, Iriartem. *Sp.* Eos, qui in vivis adhuc sunt nomines, oro. *He.* Non faciam: fortassis nostrum hoc colloquium publicabo, vereorque ne, ut assenter, corvosque deludam hiantes, viros eximios, qui & obesse, & prodesse queunt, magnificare credar. *Sp.* Optime caves, & antiquum ingenium obtines: verum hic inter nos nihil causæ esse arbitror, quam obrem præstantium virorum nomina reticeas, quæ, cum Dialogus in publicum edatur, possunt taceri. Age, æquum postulo, fiat. *He.* Mostibi est gerendus: faciam: laudo, miror, adoro τὸν δεινόν, καὶ τὸν δεινόν.

Sp. Et hi omnes græce sciunt, aut scivere? *He.* Qui egregie docti, egregie; qui mediocriter, mediocriter. *Sp.* Qui ergo nullatenus græce intelligunt, te quidem judice, omnino imperiti. *He.* Apage te cum ista tua consecutione: hæc opinio, vel potius hic error quorundam græculorum sciolorum est, qui literulis græcis paululo instructi, se solos ad amussin sapere somniant, reliquos volitare velut umbras: ego vero sic judico. Studium Linguæ Græcæ ad omne Scientiarum genus præstantissimum auxilium: forsan illud necessarium prædicem ad Humaniores literas probe perdiscendas, sicut & ad partes quasdam severiorum, præsertim cum Græcorum operum, quæ plurima, & exquisitissima sunt, expositioni vacandum: abunde hæc momenta neglectum ejus damnant: Qui aliter statuunt, timeo, ne, dum nimis iucundissimæ sibi omnibusque utilisimæ literaturæ favent, odiosissimam cunctis præter spem reddant. Hanc utilitatem, seu mavis necessitatem attente considerans Summus Castellæ Senatus, in nova,

at-

atque rectissima docendi, discendique ratione, nobis quam recentissime praescripta, ut diligentior Graecae Linguae opera navetur sedulo curat: quod ut assequatur, publicam aliquam super ea exercitationem ab ejusdem studioso quopiam quotannis fieri jubet sub Professoris patrocinio. *Sp.* Iure id constitutum: Sicut enim in reliquis disciplinis annuae disputationes sunt, cur non item & nos Graecanicis disputatiunculis vacemus? Ne & opera, & oleum Philologiae nostrae pereat. *He.* Ut igitur tua sit frugi, hanc tibi hoc anno publice differendi, & sciscitantibus, opponentibusque, respondendi, provinciam decerno: Cura, ut ipsam ornes. *Sp.* Libens administrabo: Utinam fortunate deponam. Verum, quam, quaeso, materiem tractandam suscipiemus? *He.* In proclivi eam eligere est: nosti Luciani Epigramma XXII. *Ἐν γραμματικόν*: in quo *Μῆνιν ἄειδε θεά*. tamquam eisdem convenientem materiam designat: Ergo Homeri Iliada, à quo etiam Quintilianus incipiendum putat, interpretare, & ex graeca optima, mediocrem Latinam, aut Hispanam, facies. *Sp.* Universam ne? *He.* Neutiquam: id non patitur angustum duarum horarum spatium. Centum primi versus *Πρωΐαν* A sufficient. *Sp.* Vellem insuper aliquid ex praelaudato Philosopho decerptum nos explanare, siquidem politissimum hunc Scriptorem deamo, atque depereo, plenus enim Lucianus est leporibus, Atticaque elegantia: nec temere ullus mihi magis arrideat. *He.* Sed nequitiis scatet, ideoque, cautissime legendus: *Sp.* Ne mihi scrupulum injicias: seligatur dialogus quivis, qui sit ab omni obscenitate liber: plurimi, neque spurcissimi, neque irreligiosi nobis supersunt. Memini me legisse mortuorum XIV., cujus initium *Νῦν*, finis vero *ὦν*, in quo Philippus, & Alexander, pater, & filius, ambo Macedones, colloquuntur: hic oratione, & stilo lepidissimus est, nec tamen sceleris quidquam in eo reperias, sed multum salis. *He.* Fiat, explanabitur. Sed heus tu, Spudæ, de Grammatica omnino nihil? *Sp.* Memoriter integras ferme à te compositas institutiones recitare ausim; sed vereor, ut probe totas intellexerim, praesertim quod ad *Πρωΐαν* attinet,

in qua exponenda lente festinas. *He.* Nunc nihil ista tua
Προσώδια opus est: Satis fore credo, si secundum *as-*
centuum, vel *tonorum*, ut loquimur, leges singula vo-
 cabula proferas: de versuum structura, *Syllabarum*
quantitate, *accentibus*, & *aspirationibus* disceptationem
 in aliud tempus differemus: at *nominum*, *verborum-*
que inflexiones, *Σύνταξις* item, seu *constructio Orationis*
partium, diligenter notandæ, acriter que sustinendæ
 nobis erunt, prout à Brocensi, Lancelotoque certissimo
 ejus Interprete, necnon à me, qui utriusque scrinia
 compilavi, traduntur. *Sp.* Exequar: neque timeo, ut
 substem, auxilio tuo fretus. Cæterum de *Μυθολογία*, *His-*
toria, *Geographia*, moribus, institutisque Gentium,
 de quibus sermo interseratur, *Ουδὲ γὰρ*: in his enim tur-
 piter me dederem. *He.* Non æquum, Spudæe, postulas;
 nec hoc modo auctores explicantur, sed densissimis te-
 nebris obvoluti relinquuntur: Unde nec omnia, quæ
 possent, erunt exponenda, nec nihil: medio ibis tu-
 tissimus, si, neque quæ ad Homerum, Lucianumque
 intelligendum indicare oporteat, prætermiseris, neque
 minutis opinionumque varietatibus sollicitari sinas. Nunc
 arrige aures, Spudæe: Unum hoc restat, mihi suave,
 tibi supra modum injucundum, nostra Græcarum vocum
 pronuntiatio, ad quam mordicus tenendam animum jam-
 pridem appuli. *Sp.* Ut tibi in omnibus semper sim ob-
 secutus, scis: In hoc tamen nullus obsequar: *Non, si*
capiundos mihi sciam esse inimicos omnis homines, ut Co-
 micus ait. *He.* Quid ita? *Sp.* Cum alicubi terrarum diu
 essem commoratus, ubi veri *Hellenizontes* sunt, ob hanc
 tuam absionam, ut ibi quidem videbatur, pronuntiandi
 rationem, ita male audiebas, ut *hereticus fere in Gram-*
matica Maiusculis notareris. *He.* *βαβαί*. *Sp.* Rumor item erat,
 novitatum amatorem te esse maximum. *He.* Papæ!
Sp. Reprehendi te, male mulcarique debere. *He.*
ἰατταταίος. *Sp.* Exorandos iudices integerrimos spera-
 bant, ut tuam pronuntiationem in Galliam amandarent.
He. Suam num obloquentium ultra Scytas, Getas, aut
 Sauromatas? ita quæ ibet se dignum locum fortiretur.
Sp. Iocaris? *He.* Quid faciam Spudæe? Vin'tu ut lugeam?
 hem

hem nœniam canto, *μὲ μὲ* sexies repetens. *Sp.* Serio responde. *He.* Serio respondeam?

Pro Deum, popularium omnium, omnium adolescentium
Clamo, postulo, obsecro, oro, ploro, atque imploro fidem.

Quam sequimur pronuntiandi rationem, pura puta Græcorum est: Adversarii ipsi fatentur, nosque ab onere probandi liberant. Hanc tenere Nunnesius, Sanctius, Antonius Augustinus, Aprilis, Correas, Vossius, Lancelotus, Checus, Stephanus, Mekercus. Quis non? Idem ipsi, qui aliter vocabula efferunt, ut nos proferimus, proferenda docent: Qui ergo me accusant, tantos viros accusant, quorum ego æmulari negligentiam potius exoptem, quam illorum obscuram diligentiam. *Sp.* Vergara Grammaticus absolutissimus, & Patavinus novus Grammatista rejiciunt, & hos te contra adducunt. *He.* Falleris, aut falluntur Spudæ. Uterque pronuntiationem nostram genuinam Græcorum existimat; ille Lib. IV. Cap. I. & II. hic vero statim ab operis initio: ibi tu videsis. *Sp.* Tibi ut obtemperarem, ambo vice plus simplici legi: Et licet Vergara pro tua sententia stet, pro qua & verum stare ait, quod cæteri etiam inficiari non audent, explodendam tamen propterea arbitrantur, quod vulgo displiceat, consuetudoque hoc velit, ut umbram pro veritate, nubem pro Junone amplectamur. *He.* *Quid mihi citas vulgum pessimum rei bene gerendæ auctorem? Quid mihi consuetudinem obtrudis, omnium malarum rerum magistram? Optimis assuescendum; ita fiet solitum, quod erat insolitum.* *Sp.* Siquidem hæc non obstant, ad omnia, quæ jusseris, paratus sum. *He.* Utrique non obstant: minime autem omnium, hæc, qua nos oppugnant consuetudo, quæ si semper prævaleret, nescio, unde aliqui ex Linguae Græcæ professoribus cibum peteremus: Magistrorum auctus est numerus, eis adauctum τὸ διδάκτωρ est: omnia contra consuetudinem. Valeant ergo, qui usui absque ratione serviendum existimant. Accedit ad hoc, quod ea, cui tantopere fidunt consuetudo, periculosa est & lubrica. *Sp.* Quare? *He.* Quia enim

enim infinitæ voces oppido diversæ eodem sonitu, cōtra quam fas est, ore prolata, confusionem pariunt, nec propriam earum vim audientem discernere sinunt, ut *τύπεις, τύπεις*, aliaque sexcentæ. Unde in Excellentium Auctorum nitidissimis editionibus prodigiosa operarum errata magno legentium incommodo reperire est, quæ, si qui literarum Typos ordinarunt, legitime, ut nos, pronuntiarent, nullo negotio vitare potuissent. Impendio doleo, & angor, quoties Virginem Antuerpiensem à celeberrimo Plantino constupratam video. *Sp.* Quænam hæc Virgo, quisnam hic constuprator est? *He.* Christophorus Plantinus, vir apprime doctus, duobus ab hinc sæculis Antuerpiæ degebat, libros que excudendi artifex erat peritissimus; tamen sacros codices variis Linguis conscriptos, & à præclarissimo Aria Montano revisos, atque in ordinem digestos, quod ad Græcum textum attinet, mendis foedissimis conspurcavit, pessima illa græce legendi ratione deceptus: hæc Virgo Antuerpiensis, ille constuprator, de quibus agebam: in duobus primis veteris Testamenti Libris, quadragies, atque eo plus peccat, nunc *πληθίας* pro *πληθειας*, nunc *σκόλικας* pro *σκόληας* scribens, aliaque, quæ recensere modo non vacat. Scis plura peccata ejusmodi esse à me animadversa, teterrima monstra, quibus præcipue in creberrimo Iotacismo, ut cum Diomede, & Capella hac voce utamur, caput est, seu in frequenti literæ Jotæ sonitu. Illud autem ridiculosissimum, quod editiones, Theonis Sophistæ, Camerarianam, & Lugdunensem inquinavit, & à Johanne Checo profligatur: cum enim Auctor, *tibicina πεσοῦσα* (quæ ceciderit) *publicetur*, scriptum reliquisset, ambigua pronuntiatione ducti, atque delusi, *παῖς Ουσα*, (quæ puella sit) imperiti quidam transcripserunt, utrumque enim ut Hispani *pesusa* vitiose pronuntiabant, cum primum *pesoussa*, alterum, *pais oussa*, sonare deberet. Ipse item, ad quem provocant, usus, incertus, dubius, nec sibi satis constans, qui que forsitan nobis faveat. Nihil hoc certo certius: cum nostras Linguae Græce Institutiones publici juris fecimus, paucissimi ex nostratibus viri literati Græce scie-

sciebant, quorum aliqui Græcorum recentium, plures, priscorum more, ut nos pronuntiabant. Quem morem minime deseremus; itaque T, semper ut *T*, nunquam ut *d*; η, ut *e*, υ, ut *u* Gallicum; αι, ει, οι, ου, ut *ai*, *ei*, *oi*, *ou*, duplici sono proferenda sunt. Si quis dissentiat; *me me adsum*, qui scripsi: *in me convertito ferrum*: *mecum*, cui volupe id sit, pugnet: *Arma viri, ferte arma*. Sp. Iam & ego, te duce, pro una literula dimicabo. Meum est hæc omnia pro virili defendere, *He*. Et meum in auxilium tuum venire.

Super his differet, querentibus faciet satis, opponentibusque respondebit in præstantissima Salmantina Academia, Martinus Hinojosa, Juri Civili, literisque Græcis operam dans; sub patrocínio sui in his amantissimi Præceptoris R.P. Fr. Bernardi Augustini Zamoræ, Carmelitani sodalitiæ alumni, Sacra Theologiæ inter sodales Lectoris emeriti, in prælaudata inclita Salmanticensi Academia Philosophiæ Magistri, Lingueque Græcæ Professoris publici. Die XII. Kal. Julii ann. MDCCLXXIII. Manè hora VIII.

Pro Universitate, & Cathedra, iussu Supremi Castellæ Senatus.

SALMANTICÆ.

EX OFFICINA TYPOGRAPHICA JOANNIS ANTONII
DE LASANTA.

187
[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

LA BIBLIOTHECA
DE LA UNIVERSIDAD
DE LA HABANA
CALLE DE LA UNIVERSIDAD, 100
CALLE DE LA UNIVERSIDAD, 100

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by the paper's texture and a large brown stain on the left side.